

WITAJ SZKOŁO!

PASOWANIE NA UCZNIĄ!

„My tu przyszliśmy pierwszy raz, Pierwszaki- zupełnie nowi, niepewnie wchodzi każdy z nas, przygląda się sąsiadowi...”- tak recytowały Pierwszaki naszej

szkoły 16 października 2020r. Niestety z powodu pandemii koronawirusa uroczystość Pasowania na ucznia odbyła się bez udziału rodziców

i zaproszonych gości. Uczniowie klas pierwszych jednak tak jak zawsze wszystkie Pierwszaki, przeżywali tę uroczystość w sposób niezwykły c.d. str.

W NUMERZE TRÓJWIEŚCI:

- **Nasz twórczość**
- **Najważniejsze wydarzenia z życia szkoły**
- **Strofy znad Bzury- w podróży**
- **Kolejką Wąskotorową - prace konkursowe**
- **Galeria prac plastycznych**
- **Pasowanie na ucznia**

Pasowanie na ucznia

„My tu przyszliśmy pierwszy raz, Pierwszaki- zupełnie nowi, niepewnie wchodzi każdy z nas, przygląda się sąsiadowi...”- tak recytowały Pierwszaki naszej szkoły 16 października 2020r. Niestety z powodu pandemii koronawirusa uroczystość Pasowania na ucznia odbyła się bez udziału rodziców i zaproszonych gości. Uczniowie klas pierwszych jednak tak jak zawsze wszystkie Pierwszaki, przeżywali tę uroczystość w sposób niezwykle. Były więc uroczyste, uczniowskie stroje, były birety, były dyplomy. Wszystko było, tylko troszkę inaczej. Już od początku roku szkolnego Pierwszaki z klas Ia i Ib przygotowywały się do uroczystości. Była nauka piosenek, wierszyków, hymnu narodowego oraz aktu składania ślubowania.

W piątek, 16 października, nastąpił ten ważny dzień. W sali gimnastycznej pojawiła się dekoracja wykonana przez wychowawczynie klas pierwszych -dzięki uprzejmości p. Bożeny Pietrzak i p. Aldony Kłos-Gosik. Bardzo przejęte Pierwszaki wysłuchały wielu ciepłych słów, które skierował do nich pan dyrektor Krzysztof Werłaty oraz starsi koledzy z klasy IVb.

Pamiątkowe dyplomy wręczyła zaś pani wicedyrektor Małgorzata Dobrzyńska. Uczniowie klas pierwszych pod kierunkiem swoich pań- Agnieszki Matusiak i Elżbiety Toneckiej zaprezentowali krótki program artystyczny, a następnie przyrzekli na sztandar szkoły, że będą dobrymi Polakami i uczniami naszej szkoły. Pan dyrektor Krzysztof Werłaty wspinałym berłem pasował każdego na ucznia Szkoły Podstawowej nr 3. Uroczystość była niezwykle ważna, bowiem wzięli w nim udział starsi koledzy ze sztandarem szkoły wraz ze swoimi opiekunkami- paniami: Ewą Adamkiewicz i Elżbietą Książak. Ponieważ rodzice nie mogli uczestniczyć w uroczystości zdjęcia i film nagrywała pani Agnieszka Malesa- wychowawczynie świetlicy. Nagłośnienie przygotował zaś pan Dariusz Górski.

Pierwszaki z klas Ia i Ib bardzo przeżyli uroczystość, a brawa przed szkołą w wykonaniu rodziców świadczyły o tym, że oczekujący na dzieci rodzice uznali, że uroczystość Pasowania na ucznia jest ważnym wydarzeniem w ich życiu. Miejmy nadzieję, że wszystkie Pierwszaki będą dobrymi, koleżeńskimi uczniami oraz dobrymi Polakami. Tak jak ślubowali.

PASOWANIE NA CZYTELNIKA KLAS DRUGICH

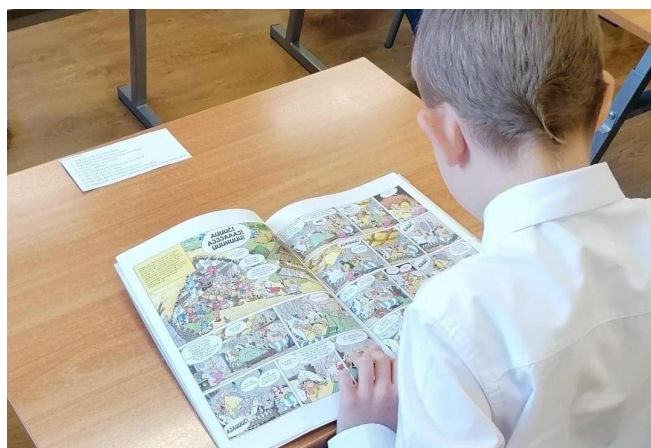

Na zajęciach bibliotecznych uczniowie poznali najbardziej poczytne książki. Oto one:

Biuro detektywistyczne Lassego i Mai
Seria komiksów o Kaczorze Donaldzie
Basia
Kryminał dietetyczny
Dzienniczek Cwaniaczka
Szczurki
Oto jest...
Czytam sobie
Emi
Hania Humorek

W tym roku szkolnym, przez pandemię Pasowanie na czytelnika wyglądało zupełnie inaczej. Nauczyciele bibliotekarze odwiedzili klasy drugie w ich salach lekcyjnych. Drugoklasiści w galowych strojach pochwalili się swoją wiedzą na temat poszanowania książek oraz zasad bezpieczeństwa w dobie pandemii. Poznali najbardziej lubianych bohaterów literackich, obejrżeli najciekawsze książki. Mamy nadzieję, że połknęli bakcyła czytania. Uczniowie złożyli uroczystą przysięgę i teraz już pewnym jest, że o książki zawsze będą dbać z należyтым szacunkiem. Na pamiątkę tej uroczystości dzieciaki otrzymały upominki książkowe

NASZA TWÓRCZOŚĆ

"Spotkanie"

Hanna Fiołek

Spotkanie

Siedziałam na tylnym siedzeniu samochodu i patrzyłam na krople deszczu spływające po szybie. Wydawały mi się smutne. Nie podzielałam ich emocji. Ja w przeciwieństwie do nich byłam wesoła i radosna, ponieważ do mojej rodziny miał dołączyć nowy członek.

Chociaż targały mną sprzeczne uczucia. Z jednej strony byłam bardzo szczęśliwa, ale z drugiej bałam się. A jeśli nowe zwierzątko mnie nie polubi? A może ucieknie? Staralam nie myśleć o tym, co mogłoby się wydarzyć, lecz nie było to łatwe.

Gdy podjechaliśmy pod dom, gdzie do tej pory mój mały piesek mieszkał, serce zabiło mi mocniej, a ręce zaczęły mi się trząść. Ogarnęło mnie wielka fala radości, szczęścia i euforii. Otworzyłam furkę, a tłum małych szczeniaków wybiegł mi na spotkanie.

Jednak wiedziałam, że wśród nich nie ma mojego. Przez chwilę byłam przestraszona, ale potem spojrzałam do garażu i zobaczyłam mojego szczeniaka. Mojego własnego psa!

Nagle doświadczyłam najprzyjemniejszego uczucia na całym świecie. Piesek był przestraszony. Patrzył na mnie czarnymi oczkami. Wzięła zwierzę na ręce. Piesek mnie polizał. Wiedziałam, że znalazłam przyjaciela na całe życie. Nigdy nie zapomnę tej chwili.

Strofy znad Bzury – w podróży Kolejką Wąskotorową

W Dzień Patrona Szkoły, 23 października 2020 r., rozstrzygnięto konkurs biblioteczny „Strofy znad Bzury – w podróży Kolejką Wąskotorową”.

Tegoroczna edycja opowiadała historie prawdziwe lub zmyślane, które związek miały z Sochaczewską Kolejką Wąskotorową. Dzieci z klas 1-3 przygotowywały prace plastyczne, natomiast starsze z klas 4-7 prace literackie. Po burzliwych obradach komisji konkursowej przyznano następujące nagrody: W kategorii prac plastycznych:

Miejsce I :

Paweł Sejdak – klasa 3 b

Laura Werner- klasa 1a

Miejsce II:

Andrii Kondratiuk – klasa 1 b

Rozalia Jaworska- klasa 3 c

Jakub Banaszek – klasa 3 c

Antoni Paradowski – klasa 1 a

Emilia Kozłowska- klasa 1 b

Maciej Komorowski – klasa 2 b

Aleksandra Jaśkiewicz- klasa 3 a

Agata Dąbrowska – klasa 2 a

Franciszek Stroński- klasa 2 a

W kategorii literackiej:

I miejsce:

Hanna Fiołek – klasa 6 c

Helena Łaś – klasa 5 b

II miejsce:

Julia Bartosik – klasa 4 a

Daniel Połec – klasa 5 b

Jakub Szymański – klasa 5 b

Wszystkim serdecznie gratulujemy

„ Sochaczewska ciuchcia, co miasto okala.”

„ Sochaczewska ciuchcia, co miasto okala.”

Jest takie miasto - Sochaczew zwane, przez licznych znane i podziwiane. Wiele ciekawych ma miejsc do zwiedzania, do podziwiania i oglądania. Puszczą Kampinoska to miasto okala, a kolej wąskotorowa Sochaczew scala. Jej wąskie tory wzdłuż Bzury wiodą, zaś przejazd ciuchcią jest wielką przygodą . Kiedyś ta kolej stale kursowała i wszystkich chętnych wzdłuż miasta przemieszczała . Dziś podróż ciuchcią to nie lada gradka, wycieczka dla brata , taty i dziadka . Tukot kolei słyhać z oddali, cieszą się duzi i cieszą się mali. Podróż trwa blisko prawie godzinkę, każdy wysiada, radosną ma minkę. Tak do Tułowic ciuchcia dojeżdża, podróż ta mocno ją nadwyręża. Na gości czeka ognisko, kielbaska każdy zajada, a płomień trzaska . Po odpoczynku na łonie natury już czas powrotu do architektury . Lokomotywa na węgiel ciągnie wagony, każdy z nich wąski lecz obciążony. I już do miasta pędzi z mozołem, kręci się koło i koło za kołem. Koniec weekendu i naszej wycieczki , jutro do szkoły nie zapomnij teczki !!!

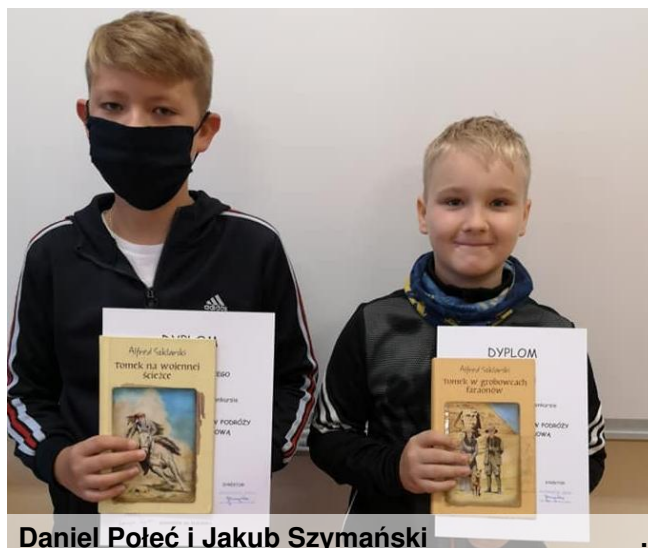
Julia Bartosik klasa IVa

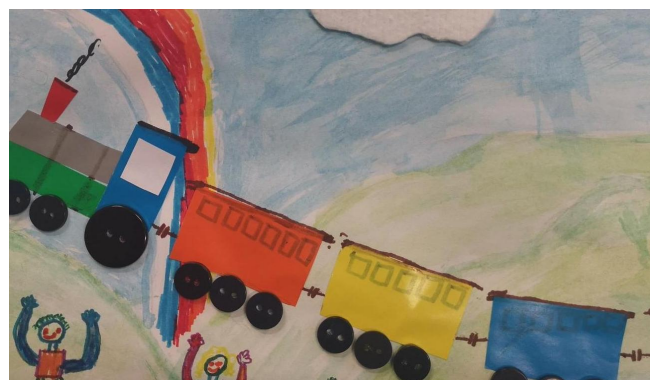
Kolejkowa podróż

W moim mieście na Mazowszu
Od dawna kolejka wąskotorowa gości
Przez długie lata pracowała, wszystko z siebie dawała.
Teraz odpoczywa, ku radości dzieci przygrywa
Loteria fantowa, loteria wąskotorowa
Wagon przegrywa, ciuchcia wygrywa
Ciuchcia wyciągnięta, podróż rozpoczęta
Hej ! ku przygodzie na jednej nodze
Przez góry, doliny i nieznane krainy
W sochaczewskich wagonikach, bajka z bajką się spotyka
A ja patrzę, a ja słucham
Kaczor Donald, Myszka Miki zamienili swe szaliki
Książę Żaba i koziołki baraszkują łamiąc stołki
Calineczka, krasnoludki grają w kapsle lepiąc ludki
Złotowłosa, ale fraszka puzzle dla niej to igraszka
Ali Baba, Jaś z Małgosią – Babę Jagę gonią bosą
A czterdziestu rozbójników szuka grochu w chatce z pierników
Długo by pisać, długo by opowiadać, ale już czas wysiadać
Czas do domu zmykać do lekcji do śpiewu i szkolnych wybryków

Daniel Połec klasa V B

Daniel Połec i Jakub Szymański

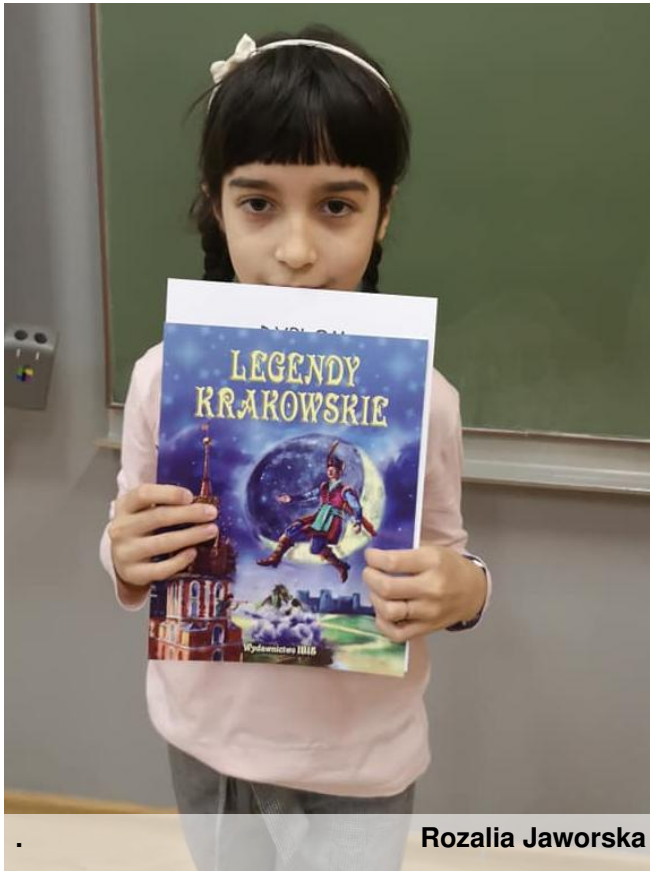
Andrii Kondratiuk

"W podróż kolejką wąskotorową"

Moi drodzy przyjaciele dziś opowiem wam niewiele. Był to piątek lub niedziela wzięłem ze sobą przyjaciela. Już o świcie o poranku, stoi Krzysio na mym ganku. Nawołuje, głośno woła "dziś nie czeka na nas szkoła" w wielką podróż się udamy nie bierzemy ze sobą mamy. Poproś tylko o bułeczkę, soczek, jabłko, marcheweczkę. Pakuj wszystko i ruszamy bo na dworzec daleko mamy. Dawaj szybko mój kolego, nie zmarnujemy dzionka tego. Wszyscy na nas już czekają na przygodę zapraszają. Siadam sobie obok Lenki będę śpiewał z nią piosenki. Gdy już tak kolejką gnamy to widoki oglądamy, aż tu nagle, niesłychanie pociąg staje na żądanie. Konduktorze nasz kochany "czemu dalej nie ruszamy? Bo tu na was ktoś już czeka mamy gościa z bardzo daleka". Wchodzi król wraz z rycerzami wymachując szabelkami. Podwieście nas kilometrów kilka będziemy polować na złego wilka. Wilk ten kapturka zjadł czerwonego uciekł do lasu bardzo ciemnego. Wnet ciuchcia rusza, mocno przyśpiesza musimy dorwać tego kolesia. Przy mrocznym lesie się zatrzymuje król naszej pomocy też potrzebuje. Jedziemy wszyscy szukać zwierzaka schował się pewnie w tych wielkich krzakach. Ogromny wilczur został schwytany dziewczynka przytuli się zaraz do mamy. Wszyscy z radością do domu wracają i o przygodzie opowiadają. Jeśli i Ty chcesz zostać bohaterem, nie siedź w domu przed komputerem. Załóż buciki i weź plecaczek przy dworcu głównym tam ją spotkacie. Stoi przy stacji kolejką wąskotorowa, ciężka, ogromna wielotonowa, gdy do niej wsiądziesz siostrę lub bracie wielu przygód na pewno doznacie.

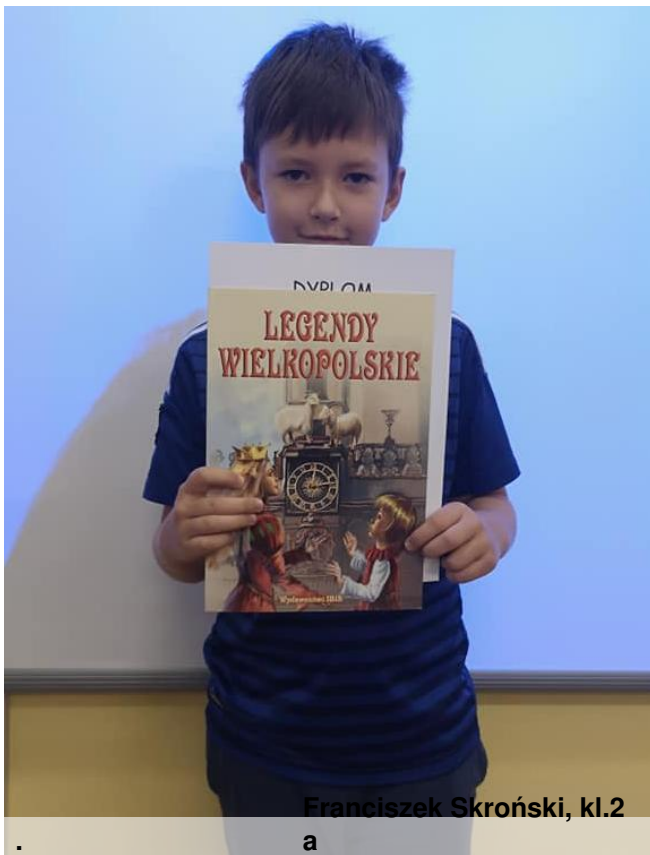
JAKUB SZYMAŃSKI KL. 5B

Rozalia Jaworska

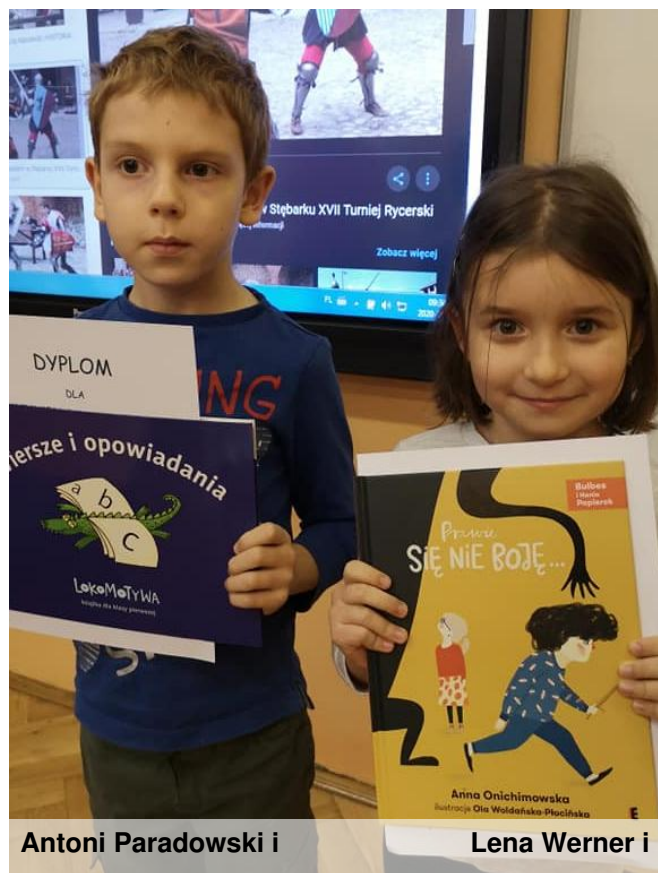
Maciej Komorowski, kl. 2b

Franciszek Skroński, kl.2 a

Hania Fiolek, kl. 6c

Antoni Paradowski i

Lena Werner i

Laura Nowick

Jaśkiewicz

Andrii Kondratiuk

Emilia Kozłowska

Dysleksja inspiruje do (nie) zwykłych działań!

Rodzicu!

Pomóż swojemu dziecku osiągnąć sukces w szkole!
Rodzicu, podążaj za swoim dzieckiem.

Rodzicu!

Pozwól swojemu dziecku i bądź razem z nim:

- przebywać dużo na świeżym powietrzu i korzystać z aktywnego ruchu (jazda na rowerku, hulajnodze, jazda na wrotkach, rolkach, chodzenie po krawężniku, gra w piłkę, bawienie się szarfa, kołem itp.)

Mamo-Tato pozwól mi się przewrócić, pobrudzić!

- samodzielnie się ubierać i rozbierać, sznurować obuwie, spożywać posiłki, bawić się plasteliną, masą solną, nawlekać koraliki na sznurek, sprzątać zabawki, malować, rysować, wycinać nożyczkami itp.

Rodzicu!

- zwracaj uwagę na prawidłowe trzymanie przez dziecko ołówka/kredki
- zachęcaj do układania klocków/puzzli

Mamo-Tato pozwól mi być samodzielnym!

Rodzicu!

- zwracaj uwagę na prawidłową wymowę dziecka (nie spieszczaj nazw)
- czytaj dziecku dużo bajek, opowiadaj je, rozmawiaj na ich temat (wykorzystaj również bajki nagrane na kasecie magnetofonowej, jak również korzystaj z bardzo atrakcyjnych audycji radiowych)

Bądź konsekwentny w swoim działaniu

- dostarczaj dziecku informacji na temat rodziny, miasta, środowiska wokół niego
- zwracaj uwagę na używane przez dziecko określenia położenia przedmiotów w przestrzeni (na, pod, za, przed, obok, nad itp.)
- wykorzystuj w zabawie matematykę
- dużo rozmawiaj ze swoim dzieckiem, chwal jego małe postępy, motywuj i staraj się doceniać jego zaangażowanie w wykonywaną pracę

- staraj się żeby Twoje dziecko jak najkrócej przebywało przed ekranem telewizora i komputera (wg psychologów dziecko pięcioletnie może przebywać przed ekranem telewizora 10 min.)
- rozmawiaj z nauczycielem o swoim dziecku, mów mu o swoich obserwacjach , problemach, wątpliwościach.

Rodzicu! Pomagaj, wspieraj, ale nie wyręczaj.

- towarzyszyć dziecku w jego rozwoju, wyzwalaj w nim aktywność, bądź konsekwentny i sprawiedliwy
- Gdybym jeszcze raz miała wychować swoje dziecko, Malowałabym palcami zamiast wytykać palcem. Mniej bym poprawiała, więcej wskazywała. Zamiast patrzeć na zegarek, patrzyłabym na dziecko. Nie troszczyłabym się o to, ile wiem, lecz wiedziałabym, jak się troszczyć. Spacerowałabym więcej i nauczyłabym się puszczać latawce. Nie odgrywałabym poważnej, lecz wybierałabym poważne gry. Biegałabym po lesie i patrzyła w gwiazdy. Więcej bym przytulała mniej - szarpała. Najpierw budowałabym poczucie własnej wartości; potem dom. Nie mówiłabym o umiłowaniu władzy i potęgi, Więcej – o potędze miłości.

Dysleksja inspiruje do (nie) zwykłych działań!

Europejski Tydzień Świadomości Dysleksji

Polskie Towarzystwo Dysleksji corocznie jest organizatorem październikowego Europejskiego Tygodnia Świadomości Dysleksji. W tym roku 8 października był szczególnie wyróżniony jako Dzień Dysleksji. Nasza szkoła corocznie aktywnie uczestniczy w obchodach tego tygodnia. Tegoroczny Dzień Dysleksji w związku z sytuacją pandemii, obchodzony był w trochę innym wymiarze, nie został jednak pominięty. W sposób szczególny włączyły się w jego obchody nauczyciele i uczniowie klas O-III oraz biblioteka szkolna.

Klasa zerowa (wych. p. Żakowska, p. Wilczek) uczestniczyła w ćwiczeniach sprawnej rączki, poprzez wycinanie i układanie obrazków – puzzli. Klasa I (wych. p. Matusiak) słuchała cyklicznie czytanych fragmentów lektury, ćwiczyła rozpoznawanie nowo poznanych liter ó- u poprzez zabawy z nakrywkami, a także ćwiczyła słuch fonematyczny w zabawie z klockami PUS (pomyśl- ułóż- sprawdź). Uczniowie klasy II (wych. p. Szydełko) tworzyli jesienne tańce do utworu A. Vivaldiego, zapisywali wyrazy z trudnościami ortograficznymi o tematyce jesiennej, tworzyli na ich podstawie twórcze opowiadanie, a także uczestniczyli w zabawie z elementami wizualizacji pt. „Historia jednego drzewa”. Uczniowie klasy III (wych. p. Pisarek) tworzyli jesienne opowiadania i doskonalili umiejętności opanowania trudnej sztuki ortografii poprzez uzupełnianie tekstu z lukami o jesiennych przygodach wiewiórki.

Trudności dyslektyczne łączą się także z trudnościami w opanowaniu umiejętności matematycznych. Gry planszowe to doskonała pomoc w ich pokonywaniu. Dlatego też na kółku matematycznym klas trzecich dzieci z wielkim zainteresowaniem rozgrywały turnieje szachowo-warcabowe.

Problem dysleksji powiązany jest także z rozwojem mowy dziecka. W związku z tym w październiku rozpoczną się badania logopedyczne klasy zerowej.

Biblioteka szkolna corocznie aktywnie uczestniczy w obchodach Dni Dysleksji. W tym roku na bibliotecznym profilu na Facebooku pojawiła informacja propagująca akcję. Na gazetce bibliotecznej można także przeczytać informacje o znanych dyslektykach, poćwiczyć łamańce językowe czytając różnorodne wierszyki oraz zapoznać się z problemem dysleksji.

Każdego roku rodzice uczniów klasy zerowej i pierwszych mieli możliwość otrzymania broszury przygotowanej przez p. Z. Szydełko „Rodzicu! Pomóż swojemu dziecku osiągnąć sukces w szkole”. W tym roku te ważne informacje dostępne będą na stronie internetowej szkoły oraz profilu bibliotecznym na Facebooku.

Świadomość problemów dysleksji ważna jest zarówno dla rodziców jak i nauczycieli, aby stworzyć możliwości lepszego funkcjonowania w szkole i osiąganiu sukcesów przez dzieci nią obciążone. Miejmy nadzieję, że coroczne obchody tygodnia dysleksji w naszej szkole pomogą w tym naszym uczniom.

Pсотka i Greta

Wstęp

Cześć jestem Pсотka. Mam najlepszą przyjaciółką, która ma na imię Greta. Nie jesteśmy do siebie podobne, ponieważ Greta jest psem a ja kotem. Znamy się już tak długo, że postanowiłam napisać zbiór opowiadań. Na koniec roku szkolnego zrobię wam mały test i sprawdzę czy przeczytaliście wszystkie moje opowiadania.

Opowiadanie 1

Nasza pani wyszła do pracy. Greta bardzo nie lubi kiedy pani wychodzi. Kiedyś szczekała i piszczała, bardzo mi to przeszkadzało. Ale już nie szczeka, więc jest dobrze. Najpierw zawsze śpimy. Śniło mi się, śnieg był niebieski. Potem z Gretą bawiliśmy się naszą ulubioną zabawką Panią świnką, aż w pewnym momencie Greta stwierdziła.

- W sumie już się trochę się już zmęczyłam i mam ochotę na moje ulubione chrupki.
- Greta, ale wiesz, że one są w szafce do, której obie nie mamy dostępu.
- E tam to dla nas nic. Prawda?
- Tutaj się z tobą droga Greto nie zgodzę.
Greta najwyraźniej próbowała poprosić mnie o to bym pomogła jej chrupki zdobyć. Nie zgodziłam się. Cały czas jej mówiłam, że chrupki są wysoko i możemy zrobić sobie krzywdę

Nie podzielało. W końcu Greta przekonała mnie do kradzieży jej ulubionych chrupków. A przekonała mnie tym, że da mi połowę. Razem z Gretą przysunęliśmy sobie dwa stołki.

- Widzisz Pсотka nic się nie stanie.
- Ale jak coś się stanie to jest na ciebie.

Greta weszła ze stołka na stół bez żadnego problemu. Problemy zaczęły się potem. Szafka była o wiele wyżej niż myślałyśmy. Do głowy mojej najlepszej przyjaciółki nagle wpadł pomysł. Greta pomyślała sobie że zawiesi się na szafkach i zębami złapie chrupki. Pomysł nie wypalił. Ponieważ szafka się zarwała, ale przynajmniej chrupki były dobre.

Nasza pani nie była zadowolona. Była bardzo zła.

Było mi przykro dlatego wraz z pomocą Greta postanowiłyśmy same naprawić szafkę.

Następne dnia nasza pani znowu wyszła do pracy.

Greta i ja miałyśmy już naszykowane odpowiednie narzędzia. Nie mogłam sobie poradzić z utrzymaniem młotka. Gwoździe trzymała mi Greta. Parę razy Uderzyłam ją w łapę. Potem Greta oświadczyła, że teraz ja będę trzymać gwoździe a ona płetek. Wbijanie szło jej zdecydowanie lepiej niż mi. Wbiłyśmy już sporo gwoździ. Wstałyśmy z miejsca i popatrzyłyśmy na nasze dzieło. Nie było piękne. Było okropne. Jedyne co zrobiliśmy to powbijaliśmy gwoździe. Szafka wyglądała teraz jak jeź. Kiedy nasza pani przyszła. Tym razem nie była zła. Ucieszyła się, że przynajmniej chciałyśmy jej pomóc. Nawet zrobiła zdjęcia pamiątkowe naszej wyremontowanej szafki. I niestety powiesiła to zdjęcie w przedpokoju. Teraz każdy kto przychodzi do nas w gości widzi obrazek szafki języka.

Autorka: Hanna Fiołek

klasa VIc

Wieści ze świetlicy

Ślubowanie na Świetliczaka

W dniu **29.10.2020r.** w świetlicy szkolnej odbyła się uroczystość „Pasowania na Świetliczaka” uczniów klas pierwszych. Dzieci klas pierwszych zostały powitane przez panią kierownik świetlicy Urszulę Karazję a także przez swoich wychowawców – p. Sylwią Pankowską i p. Wiesławę Mikulską. Do powitania dołączyli się uczniowie pozostałych klas. Zanim jednak dzieci zostały przyjęte do grona Świetliczaków musiały przejść kilka prób gotowości świetlicowej:

- próbę wiedzy: zespołowe odgadywanie zagadek;
- próbę sprawności: kto najszybciej założy swoją garderobę;
- próbę smaku: rozpoznawanie za pomocą smaku różnych owoców i warzyw;
- próba o nazwie „Kopciuszek”: oddzielanie makaronu od grochu na czas;
- próba uśmiechu: zjedzenie plasterka cytryny z uśmiechem.

Potem odbyło się uroczyste ślubowanie i pasowanie czarodziejską, symboliczną różdżką przez kierownika świetlicy. Starsi koledzy i koleżanki pod kierunkiem p. Urszuli Karazji zadedykowały pierwszacom piosenkę pt. „Wiewióreczka” w formie inscenizowanej. Dzieci z klas pierwszych zaprezentowały piosenkę pt. „Świetlica”. Po uroczystym ślubowaniu wspólnie bawiliśmy się przy muzyce - zabawy muzyczne: „Borboletinha”, „Clap, clap song”, „Do góry i na dół”. Następnie Świetliczaki uczestniczyły w sesji zdjęciowej. Otrzymały na pamiątkę znaczki „Witaj Świetliku” oraz symbolicznego cukierka.

Uroczystość zorganizowały: p. Sylwia Pankowska i p. Wiesława Mikulska.

Wszystkim pierwszacom gratulujemy zdania egzaminu gotowości świetlicowej.

Sylwia Pankowska

